

ESPAI D'OPINIONS**Nº333**
Octubre 2013**Miquel Rosselló****Regidor de MÉS per Murratxí
i President de l'Ateneu Pere
Mascaró****RETALLAR ELS AJUNTAMENTS**
ÉS RETALLAR LA DEMOCRÀCIA

Ningú dubta que els ajuntaments, després de més de trenta anys de democràcia, necessiten millorar substancialment el seu funcionament i en conseqüència una nova normativa legal.

La primera cosa que qüestionaria seria el fet de que aquesta normativa hagi d'ésser una llei d'àmbit estatal. O és que la realitat dels ajuntaments de Castella o Galícia, per exemple, tenen qualque cosa a veure amb els de Canàries, Andalusia o els nostres? Sense cap dubte la política local hauria d'ésser competència exclusiva de les Comunitats Autònomes.

Però és obvi que les administracions locals necessiten solucionar els seus problemes, el més greu el del finançament i deixar d'ésser el parent pobre del sistema democràtic, així com la racionalització de les seves competències. No pot continuar el fet de que els pressuposts municipals destinin un 30% de les seves despeses a cobrir competències que no li son pròpies. Segons un estudi realitzat pel Consell de Mallorca a la passada legislatura, aquest percentatge s'incrementava fins el 50% pels ajuntaments de menys de 5.000 habitants (que a Mallorca son la majoria).

Però el mal anomenat projecte de llei de "racionalització de les administracions locals" en compte d'afrontar allò que indica el seu nom es basa exclusivament en la "Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera", partint de la falsa premissa de que els ajuntaments són uns malbaratadors. Quan la veritat és que la administració de l'Estat té el 53% del conjunt de la despesa pública, més de la meitat del total, mentre que el de les comunitats autònomes és del 33% i el de les administracions locals és només del 14%. I si li llevam l'Ajuntament de Madrid i els sis ajuntaments més endeutats de l'Estat aquest percentatge es redueix significativament.

Davant aquestes dades el govern de l'Estat no preveu, per tal de racionalitzar l'assignació de competències, la supressió d'alguns ministeris que tenen

transferides les seves competències en exclusiva a les comunitats autònomes, sinó que pega una destrallada mortal als ajuntaments sense tenir en compte els principis d'autonomia i de subsidiarietat, tot ignorant les necessitats de la ciutadania i els nivells de qualitat, eficàcia i eficiència dels serveis que presten avui els governs locals. I en conseqüència no preveu cap millora en el finançament de les hisendes locals, ans al contrari, l'objectiu final del govern de l'Estat és recentralitzar i controlar al màxim els municipis, limitant la capacitat d'acció d'aquests, convertint-los en mers executors de la voluntat del govern espanyol.

La principal conseqüència del projecte de llei serà el desmantellament dels ajuntaments tal i com els entenem avui, privant-los de les seves competències més importants, com són l'assistència social o l'ensenyament (especialment en les etapes d'infantil 0-3 i adults). Els ajuntaments són un instrument fonamental al servei de l'estat del benestar, i en aquest sentit el projecte de llei no fa més que avançar en la privatització dels serveis bàsics del benestar. Suposarà la fi dels serveis de proximitat en benestar.

Efectivament, el projecte de llei preveu que siguin les diputacions i en el nostre cas els Consells Insulars que es facin càrrec de les competències i serveis fins ara exercits pels Ajuntaments en l'àmbit de l'educació i els serveis socials. I és evident que aquests serveis seran gestionats des d'una perspectiva generalista i global, allunyada de la realitat local, on pesa més la raó econòmica del dèficit que no la raó social de les persones. No tinc cap dubte que els nous gestors optaran per privatitzar serveis al·legant qüestions econòmiques, i rompre així amb el criteri social dels serveis municipals de proximitat.

Una altra conseqüència d'aquesta nova visió i divisió competencial, que concentra serveis i romp amb la proximitat, serà la pèrdua d'un important nombre de llocs de treball. Podrien quedar al carrer més del 30% dels actuals treballadors, comptant només el serveis vinculats a geriàtrics i escoles infantils i de música.

Finalment, el projecte de llei converteix als ajuntaments en ens sense autonomia municipal, subjectes al control i intervenció de l'Estat.

Els ajuntaments són els qui coneixen millor les mancances i necessitats de la seva comunitat i qui pot prestar més eficientment els serveis que els ciutadans precisen. Així mateix són entitats imprescindibles per promoure l'economia local, instrument imprescindible per fomentar l'ocupació i per sortir de la crisi en benefici de les persones. En compte d'això la proposta del govern central va en la direcció contrària: afavorir els interessos de les grans corporacions econòmiques i recuperar poder per l'administració central. Qui realment en sortirà perjudicat serà el conjunt de la ciutadania. I la Democràcia, en majúscules, cada cop més malparada.